

РЕШЕНИЕ

№ 2559

гр. София, 18.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Теодора Георгиева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12179** по описа за **2019** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 11, ал. 4 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ППЗСПЗЗ/.

Образувано е по касационната жалба на В. И. А. от [населено място], представляван от адв. Г. С. от САК, срещу Решение от 02.06.2019г. по гр. д. № 71737/2018г. по описа на Софийски районен съд, с което е отхвърлена жалбата на А. срещу отказа на кмета на СО, район Нови Искър за издаване на скица и удостоверение по чл. 13, ал. 5 и 6 ППЗСПЗЗ.

В жалбата се твърди неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение. Поддържа се, че същото е постановено при неправилно приложение на процесуалния и материалния закон. Сочи се също, че не е била извършена обективна преценка на установените по делото факти и обстоятелства. Претендира се отмяната му и уважаване на жалбата за отмяна на отказа на кмета за издаване на скица и удостоверение по чл. 13, ал. 5 и 6 ППЗСПЗЗ.

В съдебно заседание касаторът е представляван от адв. С., който поддържа жалбата. Ответникът по жалбата – Столична община - район „Нови Искър“ оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за

неоснователна.

Административен съд София - град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване акт, но НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното съдебно решение от 02.06.2019г. по гр. д. № 71737/2018г., Софийският районен съд е отхвърлил жалбата на В. А. срещу отказа на кмета на СО, район Нови Искър от 21.11.2016г. за издаване на скица и удостоверение по чл. 13, ал. 5 и 6 ППЗСПЗЗ.

Настоящата инстанция намира постановеното решение за валидно и допустимо, и по същество правилно. Приема, че при разглеждане на делото СРС не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила и като е извършил прецизен анализ на събраните по делото доказателства е приложил точно материалния закон, достигайки до правилни и законосъобразни изводи.

Районният съд щателно е изследвал всички относими доказателства и правилно е установил значимите за спора факти и обстоятелства.

От събраните по делото доказателства се установява, че с Решение № 15000/19.08.1993г. на ПК „Нови Искър“ е признато правото на наследниците на И. А. З. да им бъде възстановена във възстановими стари реални граници нива с площ от 0,800 дка в строителните граници на м. Р., кв. Г., като в решението не са посочени индивидуализиращи имота характеристики - граници и съседи, не е била приложена и скица, поради което и предвид липсата на идентификация на имота в регистъра на старите земеделски земи като собственост на наследодателя З., ответната администрация не е установила местонахождението му. По делото е установено и не се спори, че жалбоподателят е подал заявление за издаване на удостоверение по чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ за имота, признат му за възстановяване, като при направения опит да идентифицира имота е посочил имот с площ от 2111кв.м., за който имот се установило, че попада извън границите на действащия регулационен план на [населено място]. Както от писмените доказателства, събрани по делото /включително от представено от жалбоподателя удостоверение № 522/30.06.1972г. на ОбщНС/, така и от назначената СТЕ се установява, че имотът на наследодателя с план. № 272 от кв.5 по стария план от 1930г. на [населено място], респективно с план.№ 285 от кв.9 – по новия план от 1965г., е извън регулация от 1965г. и към настоящия момент продължава да е извън строителните граници на населеното място /кв. Г., район Нови Искър, СО/.

Въз основа на прецизно установената фактическа обстановка районният съд е достигнал до правилни изводи. Противно на оплакванията в касационната жалба, съдът е обосновал правните си изводи с конкретни и ясни мотиви.

Районният съд е потвърдил обжалвания отказ като законосъобразен и отхвърлил жалбата на А. по съображения, че всички доказателства по делото, преценени поотделно и в съвкупност, безпротиворечиво установяват местонахождението на поземления имот – предмет на решението по чл.18ж ал.1 от ППЗСПЗЗ на ПК, Нови Искър № 15000 от 19.08.1993г. – извън регулационния план на кв. Г., [населено място], т.е. извън урбанизирана територия, поради което оправомощена по закон за издаването и заверяването на скица за имота е съответната общинска служба по земеделие.

Изводът на районния съд е обоснован и правилен по същество.

Съгласно разпоредбите на чл.13 от ППЗСПЗЗ, удостоверение и скица за подлежащ на реституиране земеделски имот се издават от техническата служба на общината, когато претендирания за възстановяване имот се намира в границите на урбанизираните територии.

При наличните в административното производство данни /потвърдени впоследствие в съдебното производство пред СРС/ за местонахождението на процесния имот, законосъобразно районният съд е изследвал и установил, че не са налице материалноправните предпоставки за издаване на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ, респективно, че за административния орган изобщо не е съществувало задължение за тяхното издаване. Правилна е преценката на СРС, че издаването на удостоверение и скица е задължителен елемент от фактическия състав на възстановяването на правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии, но в конкретния случай за намиращия се извън регулация земеделски имот задължен орган да издаде, респективно завери скица е общинската служба по земеделие, а не ответникът.

Предвид изложените съображения, отказът на кмета на СО - Район „Нови Искър“ да издаде скица и удостоверение за процесния имот е законосъобразен и не нарушава правото на касатора на възстановяване на собственост.

Като е достигнал до този извод в решението си, прилагайки точно относимите процесуалноправни и материалноправни разпоредби, районният съд е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде потвърден от касационната инстанция.

При този изход на делото искането на процесуалния представител на ответника по касационната жалба за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено в размер на 100лв.

Ръководен от гореизложеното, Административен съд - София град, XVII-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.06.2019г. по гр. д. № 71737/2018г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА В. И. А. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], кв. Нови Искър [улица], да заплати на Столична община, район Нови Искър, сумата 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: